

Nº 160

ARIANY

Setembre-Octubre 1987

“FESTA DES PEDAL”

Diumenge, dia 27 de setembre, el nostre poble d'Ariany va ésser invadit pels ciclistes, uns 1.700, que partiren de Maria de la Salut cap a Ariany, encapçalats per l'Amo En Josep Anglada, més conegut entre nosaltres com a “Pep Maonés”, ànima d'aquesta original festa.

El diumenge abans de la festa, es repartiren camisetes amb l'anagrama de la festa del pedal i de l'Ajuntament d'Ariany.

I arribat el dia de la festa els arianyers partiren de bon matí cap a Maria on es reuniren amb els demés participants de Maria, Sineu, Santa Margalida,

Petra, Sa Pobla i de l'Illa de Menorca, i allà es donà la sortida oficial, acompanyats d'una banda de música, una banda de cornetes i tambors, i Majorets.

Com us podreu imaginar la carretera de Maria a Ariany va quedar estibada. A l'arribada a Ariany i després d'haver-se refrescat una mica, l'amo En Pep Maonés agraí la presència als nombrosos participants, a les diferents empreses i Ajuntaments patrocinadors d'aquesta segona edició de sa festa des pedal.

També varen dirigir la paraula al públic el batle de Maria de la Salut, el

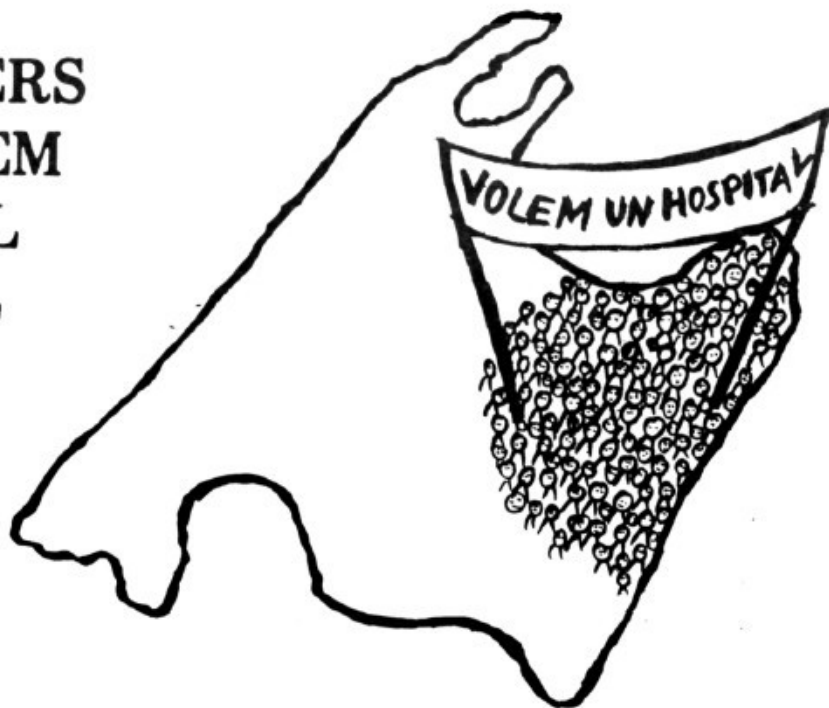
batle de Sineu, i el batle d'Ariany a qui l'Amo En Pep va entregar una petita placa agraïnt la col·laboració a la festa,

i un ram de flors a les dues regidores de l'ajuntament d'Ariany.

La festa va transcórrer dins un ambient de simpatia i germanor, i no hi hagué que lamentar incident de cap casta.

S'horabaixa, a Maria de la Salut, continuà la festa amb les actuacions de la Rondalla des Pla, de Petra, una parella de pellasos i l'amo En Xesc de Son Cloquis. I el vespre va fer acte de presència el President del Consell Insular de Mallorca, D. Joan Verger.

**ELS ARIANYERS
TAMBÉ VOLEM
L'HOSPITAL
COMARCAL
A
MANACOR**

ARIANY

Revista Local Independent
Església, 3. Telf. 56 12 37 - 56 12 92
07529 Ariany

Coordinació:
Joan Genovard Riutort.

Redacció i Montatge:
Maria Mestre Ribot
Gabriel Frontera Mestre
Jaume Genovart Riutort

Col·laboració:
Col·legi Públic d'Ariany
Parròquia d'Ariany
Associació de Pensionistes de la 3a edat
d'Ariany

Catalina Pont Julià
Margalida Taberner Ribot

Fotografia:
Joan Ferrer Ramis

Imprimeix:
"Apòstol y Civilizador". Petra.
Dipòsit Legal: PM 207-1971

La revista no s'identifica amb els
diferents escrits que apareguin, aquests
expressen únicament l'opinió dels seus
autors.

ARIANY TEMPS ENRERA

AQUEST GRUP DE COSIDORES,
ES RETRATAREN AL CARRER DEL
SOL, DAVANT CA MADÒ RANDERA,
A ON S'HI COSIA ROBA DE DONA,
I ELLES SÓN:

- 1.- MARGALIDA SALOM "MIO", DEL
CARRER LLADÓ
- 2.- MAGDALENA RIERA "RIBES"
- 3.- MARGALIDA "MIETA" E.P.D.
- 4.- MARGALIDA SALOM "MIO", DEL
CARRER FORA
- 5.- MIQUELA "RIGUETA".

EL PERSONATGE

El personatge del mes l'adjudicam a l'amo En Josep Anglada, ciutadellenc de naixement i marier d'adopció, conegut entre nosaltres com a "Pep Maonés", per l'èxit aconseguit a aquesta festa des pedal, i que n'ha fet partícip al poble d'ARIANY.

El dia de la festa ens va comentar: "Demà mateix em posaré a preparar la tercera edició de la festa des pedal, i vos asseguro que

serà molt superior a la d'en-
guany, vull que hi participi més
gent i m'agradaria que hi hagués
allots no tan sols de Menorca,
sinó també d'Eivissa i Formentera".

Nosaltres esteim ben segurs
que ho aconseguirà. Enhorabona
l'amo En Pep.

NOTÍCIA

Per bé o per malament, no hi cal cap dubte que la notícia d'aquests dos mesos ha estat el glosat que el grup aliancista ha fet sobre les darreres eleccions. Encara que ja hagin passat un parell de mesos des de què anàrem a votar, els d'aliança han considerat oportú explicar amb gloses què passà aquell dia. Segons el glosat, un parell de fadrines tengueren molt que veure amb el resultat de les eleccions i així ho escriuen a la primera glosa del llibret:

Un home quan fa cançons
en fa de brutes i en fa de fines,
i es Batle ha guanyat ses eleccions
gràcies a un grup de fadrines.

Sens dubte ha estat un fet
molt comentat i ho seguirà essent
per molt de temps.

ASSOCIACIÓ PREMSA FORANA

LES NOSTRES CAMPANES

COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES
ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura

A instància de la Conselleria de Cultura i en el seu afany de promoció de la cultura popular, es va suggerir un treball per a tots els integrants de la Premsa Forana. El tema, no era altre que el de les campanes i a ésser possible, les campanes de l'església del poble.

Nosaltres, lògicament, tractam les que pertanyen a la parròquia del nostre poble, Ariany.

El treball, ha estat difícil, ja que per desgràcia, la història d'Ariany, a part d'ésser molt recenta, ha estat molt poc profunditzada.

Les dades recopilades, són o bé de l'arxiu parroquial -molt exigü a dir veritat-, de notes aparegudes a aquesta mateixa revista, damunt les mateixes campanes i finalment, del mateix poble, ja que totes elles són d'aquest segle.

Al campanar d'Ariany hi ha cinc campanes. La de Maria Auxiliadora, que data de l'any 1911; l'Enculis, del mateix any; la de la Mare de Déu d'Atocha, de l'any 1927 i les del Sagrat Cor i Santa Bàrbara, de l'any 1951.

En principi, sembla que hi havia una campana petita i es va rompre, la qual cosa unida a què es beneïa el campanar l'any 1911, dugué a l'adquisició de les dues primeres campanes, una d'elles, la major, donada per la família de D. Miquel Caldentey i Botelles. Aquestes dues, són les de Maria Auxiliadora i l'Enculis. Després, i com a conseqüència del creixement de la parròquia i la devoció de la mateixa, l'any 1927, es va fer una subscripció popular per adquirir una campana grossa i és així, que el més d'Agost de 1927, es beneïa la de la Mare de Déu d'Atocha. I ja en temps de D. Toni Rubí, l'any 1951, sense cap motivació especial més que completar la sonoritat de les campanes, es compraren les dues darreres del Sagrat Cor i Santa Bàrbara.

Les característiques de cada una d'elles i de grossa a petita, són:

CAMPANA DE LA MARE DE DÉU D'ATOCHA

Té un diàmetre de 101 cm., i d'alçada, amb la fusta, de 230 cm. Pesa 600 quilos. La campana està enganxada a la fusta amb sis braços que representen un cap d'home en barba. La

QUATRE DE LES CAMPANES DEL CAMPANAR D'ARIANY

part superior, té una sanefa en fulles de vinya i raïms i la part inferior unes formacions geomètriques. La part central, és llisa i porta les següents inscripcions:

- Una imatge de la Mare de Déu.
- ATOCHA

- Regalo del pueblo de Ariany por suscripción a su iglesia. 1927.

A la part de darrera, posa el nom del constructor, a aquest cas Pedro Because - Barcelona.

La gent major, encara recorda com la pujaren amb cordes i corrioies per la part del campanar que mira a la Figuereta. Pràcticament tot el poble era a contemplar l'espectacle i conten la penada que passaven ja que pesava tant que va ésser molt mala de pujar i pitjor encara, entrar-la per la finestra al campanar. Es va beneir el 28 d'Agost de 1927, segurament -darrer diumenge d'Agost- era la festa d'Ariany, per D. Antoni Maria Alcover, degà de la Catedral de Mallorca i fou apadrinada per Francisca Genovard Mestre, Concepció Mestre Darder, Margarita Darder Ribot, Joan Massanet Pont, Bernat Ribot Genovard i Jaume Caldentey Rigo.

Aquesta campana, té el batall enganxat a una corda que arriba a baix del campanar i és la que encara ara s'empra per tocar a missa, l'àngelus, etc. També el relotge de l'església té un batall que repica les hores a aquesta campana.

CAMPANA DE MARIA AUXILIADORA

Coneguda també per "Sa Mitjanera" o per "Na Catalina Aina" nom aquest de la mare del donant de la mateixa.

Té 71 cm. de diàmetre i 147 cm. d'alçada amb la fusta. Pesa 218 quilos.

Té una sanefa a dalt, en fulles de vinya i raïms, de la qual penjen unes garlandes tot el voltant. A baix, unes línies paral·leles. Dalt la sanefa hi ha la següent inscripció: 956 A., que segurament és el número de sèrie i *Moisés Díez Palencia año 1911*. Enmig és llisa, i baix una figura de Maria Auxiliadora, es pot llegir:

CATALINA ANA

Donativo de Miguel Caldentey Botellas

Es va beneir el 24 de Desembre de 1911 i del Calendari Parroquial he tret aquests apunts:

"Festa Solemníssima. A les 9 i mitja, es farà la bendició d'es campanar nou i de dues campanes noves. La petita, és un canvi amb la que teníem rompuda i pesa 7 Kg. més i de la grossa, que pesa 218 Kg. i que és un regal que ha fet a l'església l'home Miquel Caldentey i Botelles. Es farà aquesta bendició per el reverend Rector de Petra i després es dirà l'ofici en sermó que predicarà Fancesc Torrens Pbro. El Sr. Bisbe, ha concedit 50 dies d'indulgència a totes les persones que assistiran a l'ofici".

4 La beneí el Rector de Petra, D. Joan Coll i foren els padrins Llorenç Caldentey Alcover i Catalina Caldentey.

La campana costà 900 Ptes.

El batall, també està enganxat a una corda que arriba fins a baix del campanar per si s'ha de repicar.

CAMPANA DEL SAGRAT COR

Té 55 cm. de diàmetre i 108 cm. d'alçada amb la fusta.

Té una sanefa amb fulles a dalt i sanefa amb una espècie de greca a baix. A la sanefa d'abaix i dins un rombe, diu: *Viuda de Muru - Vitoria*, que es suposa sia el constructor.

A la part llisa, duu una imatge del Sagrat Cor i la següent inscripció:

Sagrado Corazón de Jesús

Parroquia Ariany 1951

Dalt la sanefa superior, té una creu.

També té el batall enganxat a una corda que arriba a baix.

CAMPANA DE SANTA BÀRBARA

És exactament igual a l'anterior, només que més petita, ja que té 47 cm. de diàmetre i fa 100 cm. d'alçada. Baix la imatge de Sta. Bàrbara hi ha la següent inscripció:

Santa Bàrbara

Parroquia Ariany 1951

Aquestes dues campanes i segons el Calendari Parroquial es beneïren el dimecres 15 d'Agost de 1951, festa de l'Assumpció de la Mare de Déu al cel. La bendició, es va fer a les 10 del matí i després es cantà un Te Deum en acció de gràcies.

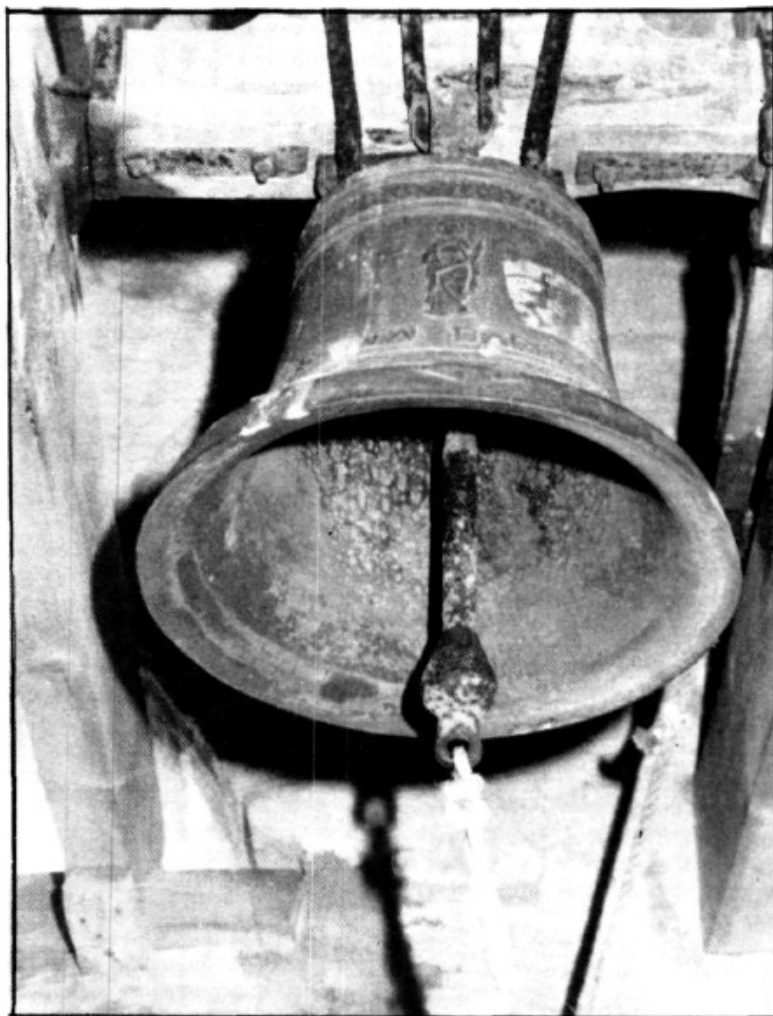
No es fa constar ni el pes ni el preu ni el padrins ni qui la va beneir, encara que és de suposar que fos D. Toni Rubí, aleshores rector de la parròquia.

L'ENCULIS

És la més petita de totes. Tan sols té 24 cm. de diàmetre i amb la fusta fa 50 cm. d'alçada. És completament llisa i per única inscripció duu *ENCULIS*. Només sabem que es va adquirir perquè n'hi havia una altra i es va rompre.

Es va beneir el mateix dia que la de Maria Auxiliadora, és a dir, el 24 de Desembre de 1911 pel rector de Petra D. Joan Coll i foren els padrins, Josep Alzamora Pont i Maria Caldentey. A la missa, es va fer una colecta i es recolliren 200 ptes., que segurament es destinaren a la compra de la mateixa.

Popularment, és coneguda per "Es culis" i era la que s'emprava per cridar els infants a doctrina els diumenges;

també, es tocava quan es casava qualcú o quan avisaven que duïen l'extremunció i el combregar a un malalt.

Temps enrera, tenia enganxada una corda per tocar-la des de baix, ara ja no.

M'han contat, que un temps no importava tenir relotge; de fet, ningú n'emprava. La gent es regia pel sol i per les campanes, és així que a trenc d'alba ja es sentien les campanes per avisar a la gent que el sol sortia i que ja era hora d'aixecar-se, i resar les tres Avemaries; per tal fet es tocaven 3 vegades 3 campanades.

Pels que anaven a missa primera, l'escolà tocava mitja hora abans, el primer, que consistia en 40 batallades seguides. Quan mancava un quart d'hora, tocava el segon consistent en 40 batallades més i després, al cap d'uns minuts, començava a tocar batallades un cop una un cop dues, fins al final, hora de començar la missa, que tocava el darrer que consistia en tocar 30 batallades ràpides i seguides.

Al migdia, també es tocava l'Angelus que es sentia per tot el poble. Eren com al matí, 3 vegades 3 campanades. Aleshores, la gent resava 3 Avemaries.

A la posta del sol, també es toca-

ven 3 vegades 3 campanades i també es resaven les tres Avemaries.

A la nit, no hi havia missa, ja que solia esser el matí. El que es feia, era resar el rosari. Després de resar el rosari, es tocaven 30 o 40 batallades seguides perquè la gent resàs el "Prenostre de les ànimes".

I així, a toc de campana, passava el dia pels arianyers.

Quan hi havia un mort, damunt les dues es tocaven per avisar al poble del succés. Després, abans del funeral, es tocaven tres vegades. Per tocar el primer, es tocaven ventant i després 10 batallades seguides; per tocar el segon, també es ventava un poc i després 20 batallades i el tercer, després de ventar es tocaven 30 batallades tot això amb la campana mitjançera.

Una vegada acabat el funeral, quan consolaven, es tocava una ventada.

A l'ofici dels diumenges, el primer el tocaven amb la campana grossa ventant, el segon ventant amb la mitjançera i el tercer, totes juntes.

El dia de Dominica, que era el tercer diumenge de cada mes, abans de tocar, cada vegada repicaven. També repicaven el dia de la Festa del poble, pel Corpus, Assumpció, Pàsqua i a totes

les processons que es feien: Corpus, Pàsqua, Sant Josep, el Ram, Mare de Déu del Rosari, etc.

Quan havien d'extremunciar a qualcú, si a més havia de combregar, es tocaven dotze campanades amb la campana grossa i si era dona, en tocaven 9; després de tocar les campanes, tocaven l'Enculis per fer saber a la gent que sortia el combregar al carrer. Si no sortia el combregar, només es tocaven les dotze o nou batallades sense l'Enculis.

Com ja ha quedat dit abans, quan es casava qualcú, o per avisar els infants per anar els diumenges a la doctrina, es tocava l'Enculis.

A l'ofici del diumenge, quan alçaven Déu, es tocaven batallades perquè la gent que no era a missa pogués juntar-se a la cerimònia resant un Credo. A aquesta acció se li deia tocar "Santos".

També cada divendres, a les tres de l'horabaixa, tocaven les campanes en memòria de la mort de Crist i la gent resava un Credo.

Els únics dies que no es tocaven, eren per Setmana Santa, després del Glòria de la missa del Dijous Sant, es tocaven les campanes per començar el silenci que durava fins el dissabte a les 11 del matí que es feia una gran repicada per celebrar que Crist havia resuscitat. Aquests dies, només es tocaven les maçoles.

I ja per acabar, no podem passar per alt aquells que han estat els tocadors oficials de les campanes. Pràcticament tots els allots, hem anat a tocar-les més d'una vegada i ens hem esgarriat quan veïem la grossa a punt de donar la volta, però infants a part, es recorda amb estimació En Guillem Genovard, que ha quedat per la història com En Guillem Escolà. També cal recordar En Sebastià Rubí, l'Amo En Toni Font (Llebre), l'Amo En Pep Lladó (Bieló), l'Amo En Miquel Mestre (Massanet), tots ells, escolans i que amb les batallades, varen conduir la vida d'un poble possiblement, sense adonar-se'n de la petita gran importància que allò que ells feien tenia en aquells moments.

Ara, tot ha anat evolucionant i es senten menys aquests sons a vegades llastimosos, a vegades alegres, però sempre anunciadors de noves. Esperem, que no desapareixin de tot i que aquest sonar agradós, no arribi com altres tantes coses a sortir d'un casset. Si això passés, aquest dia, part de la nostra història moriria dalt d'un campanar.

BIEL TOVELL

EL REFRANYER POPULAR

La cultura dels nostres avantpassats, principalment per no dir sempre, es feia d'una manera oral, o sia, utilitzaven el llenguatge per comunicar-se, no empraven l'escriptura i d'aquesta manera s'anaven passant de generació en generació els costums i tot el que aquests duen.

Un testimoni ben clar i que avui en dia podem veure són els refranys que normalment són una frase més o menys curta però que dóna una lliçó al qui els llegeix, hi ha refranys que et donen consells, altres que t'avisen d'un perill, entre altres classes.

No cal dir que les gloses i els refranys són dues formes que hem heretat dels nostres padrins per transmetre uns missatges, però hi ha unes diferències entre elles; els refranys quasi sempre són per donar una lliçó i aprendre una petita cosa darrera cada un, mentrestant que la glosa no té aquesta finalitat i no parlem de segons quines que estan molt enfora per poder ser catalogades com a instrument de consell o de lliçó; els refranys quasi sempre ja ens venen fets, com he dit abans, dels nostres avantpassats i estan plens de raó i veritat, mentrestant les gloses les podem fer nosaltres mateixos sense ser molt vius ni haver-nos de buidar el cap.

Ara anem a examinar una petita mostra de refranys i a veure si podem trobar el seu missatge:

- "*Mal de molts, conhort de bèsties*": Més o menys vol dir que hi ha persones que passen gust de veure que les coses van malament als altres.

- "*Això és com cercar una agulla dins un paller*": aquest es sol emprar quan per exemple cercam una cosa i la tenim mala de trobar.

- "*Qui renta es cap a s'ase perd es temps i es lleixiu*": quan feim una cosa que no en podem treure cap profit, per exemple quan discutim amb un cap buit i veim que no hi ha manera de fer-lo entrar en raó.

- "*Vent xaloc, molta mar i peix poc*": és ben clar que ens dóna un consell pels pescadors.

- "*Ses mates tenen ulls i ses parets tenen orelles*": de vegades deim o feim alguna cosa i ens pensam que ningú ens veu o sent.

- "*Cada ase s'enamora d'es seu bram*": cada un sol bravejar lo seu, o trobar que lo seu està ben fet.

- "*Qui molt abraça poc estreny*": si una persona en vol dur moltes de

mogudes difícilment totes li aniran bé.

- "*Comptes vells baralles noves*": si dues persones fa molt de temps que no han passat comptes potser que a l'hora de passar-los hi hagi alguna estirada.

- "*Comptes de cap no en surten la meitat*": aquí la cosa està com a clara, de vegades es cap no ens va bé si hem de treure comptes, sobretot si els hem de pagar.

- "*Tant se perd per massa com per massa poc*": aquest el podem veure ben clar amb la sal dins es menjar, si n'hi posau massa, dolent, i si no n'hi posau, pitjor.

- "*Berenats i dejuns no canten junts*": si no ho creis demanar-ho a un que tengui la panxa buida.

- "*Es casar no seria res si es cap de s'any no fossin tres*": crec que aquest no ha de menester cap explicació, està ben clar lo que vol dir.

I ara per acabar un de dedicat, "Qui no vol pols que no vagi a s'era", cadascú que l'agafi per allà on vulgui.

Jaume Taberner Ribot.

Sempre he pensat, i encara ho crec avui, que el nostre ajuntament no funciona, no va bé. Crec, i ho he dit molts de pics, que aquesta no és la manera de marxar un ajuntament de poble petit, ni d'un de gran tampoc, però està ben clar que pensar que a un poble gran l'ajuntament vagi com el d'aquí és somniar deserts.

Sempre he cregut també, que aquest poble nostre necessita gent que parli clar, que digui les coses tal com són i no deixar-ho anar perquè pugui crear qualche enrabiada o qualcú es senti molest; i més que dir, crec que Ariany necessita de qualcú -com més millor- que es decideixi a FER qualche cosa. Parlant a nivell d'acció general, crec que a Ariany no es fa res, crec que Ariany és un poble ben mort i per a mi el primer culpable és l'ajuntament i el batle com a cap per no rompre amb aqueixa clara destrucció a la que estam duent al poble.

Vaig tenir xerrades amb els dos caps i companys de les dues llistes que es presentaven a les eleccions. Vos assegureu que tots em reconegueren que, més o menys i amb qualche diferència, pensaven el mateix. Deien que era l'hora de començar a moure's, i per això deien que duien gent nova i jove a les llistes. No sé perquè, però quan són dins l'ajuntament pareix que els fugen totes les idees. Tot el que abans veien clar, ara ja no ho és. Tot el que s'havia de fer, ara ja no és tan necessari. Aquells sermons i totes les iniciatives que tenien i que a mi m'han confessat tots es tradueixen en una anada a la sala un pic cada mes i allà pareixen al.lots empegueïts que no saben ni xerrar. No passen d'un sí o un no.

En tot el temps que fa des de les eleccions ningú -i xerr per als dos grups- no ha presentat al ple ni una sola proposta interessant. Pareix que no hi ha res que fer, i hi ha molta de feina. Voleu exemples?

Com està el projecte de regadiu? Perquè no s'afica l'ajuntament dins una obra que podria canviar el poble? On és l'escut? Falta un pla d'ordenació Urbana, canalització d'aigües, camins sense asfaltar, les entrades del poble segueixen essent molt dolentes, els serveis de l'ajuntament no són bons,...

Demà dematí no hauria acabat i que consti que ho escric sense aturar-me a pensar, tan sols els que tothom sap. Bé idò, tot això que ells saben tant o més que nosaltres no he entès mai perquè no hi fan res. Per a mi és

un misteri. Jo només hi veig una explicació i és la que creuré fins que no em demostrin el contrari: no volen. No es volen moure. No volen maldecaps.

Però si és així: perquè punyetes es presenten a les eleccions? Qui els va enviar a demanar? Si no volen maldecaps, perquè no se'n van a ca seva i no en tindran cap? Jo, personalment, donaria l'enhorabona a aquell que se n'anàs. Crec que seria el millor -per no dir l'única cosa bona- que hauria fet des de què ha estat elegit.

Així i tot, tenint en compte tot el que s'ha dit, no crec que la sortida feta pel grup aliancista amb aquest glosat tret al carrer fa uns dies pugui esser alabada per ningú.

Si és cert que hi hagué fets que desvirtuaren les eleccions -jo, com molts i escrit està, ho crec plenament- aquest fet havia d'haver estat denunciat tot d'una i d'una forma clara. I si es podien reunir proves, intentar tal volta posar-ho en mans d'un tribunal perquè fos ell qui decidís.

Ara bé, que passats tres mesos des de les eleccions i sense que en tot aquest temps no hagin dit ni pruna, surtin per denunciar-ho és, com a mínim, una sortida tard. I si, a més, tenim en compte la forma emprada -un glosat que molts de pics peca de brut- convendreu amb mi que, com diem en bon mallorquí, és pixar fora del test.

Si durant aquests mesos el grup que ara ha fet el glosat hagués duit a terme una política activa i hagués presentant els seus projectes, podria ara criticar el grup majoritari, però després de no haver fet pràcticament res, no era ara hora de sortir amb aquestes.

Hem de canviar, sí, però per millorar, mai per anar cap endarrera, i una sortida de to d'aquest estil tan sols serveix per crear confusió i polèmica i no per arranjat la situació, cada vegada més enfonsada.

Joan Genovard Riutort.

INDIGNANT I VERGONYÓS

En el passat nº 158 dels mesos Maig-Juny d'aquesta fulleta va sortir una crònica amb el títol "Sa vergonya d'es poble" fent un comentari de ses passades eleccions, me pareix indignant i vergonyós el que es pot llegir damunt aquest escrit, i és el següent "M'HA ARRIBAT A SES ORELLES", per favor això no és serio! en haver de donar una informació d'uns fets a l'opinió pública s'ha de tenir en compte únicament que els fets siguin comprovats, dic fets i NO OPINIONS I XAFARDERIES, dic comprovats i no merament certs perquè sigui el que sigui que dóna informació al públic no basta que les proves siguin vàlides per ell, es necessiten proves vàlides per tothom, que l'endemà puguin demostrar-se i es mantenguin a prova de bomba.

Llegint aquesta crònica, me ve a la memòria un poema d'un poeta romà que firmava els seus escrits amb el pseudònim de "Trilussa" i diu:

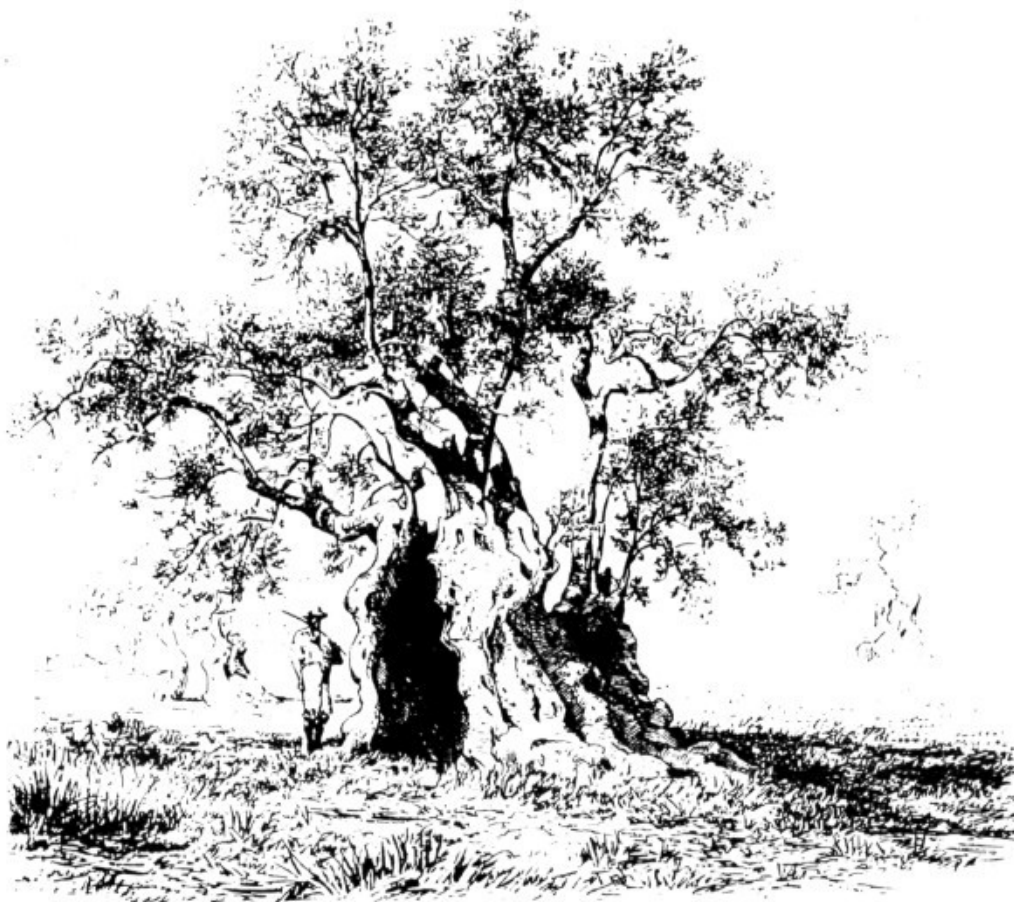
*"La babosa de la Vanagloria
que se arrastraba sobre un obelisco,
miró la baba i dijo: ahora sé
que dejaré mi impronta en la historia".*

Però qualcú me pot dir qui és que té la divinitat i perfecció suficient per dir qui cap i qui no cap dins el poble i per jutjar-los? allà on sabem tots els qui hem nascut i criat a un poble petit que quan passa un fet pel poble tothom hi posa sa seva, un afegeix i s'altre en lleva; consider una falta de sensibilitat molt grossa aquesta casta d'escrits que l'únic que fan és dividir el poble i enemistar la gent, i la cosa més greu és que tenen com a fonament es "run run".

Amb aquest escrit no pretenc jutjar ningú perquè no som qui per fer tal cosa, ni tampoc cerc cap casta de protagonisme, ni s'hi amaga cap resentiment ni presumpció perquè tenc molt clar que la presumpció només és ignorància inflada.

Ara per acabar, que quedi ben clar que no vull ofendre ningú,

Catalina Pont

BON CONSELL, BONS RESULTATS

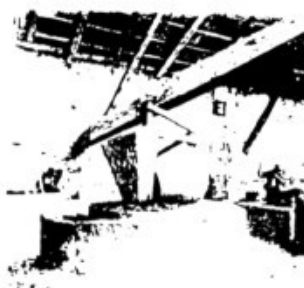
Acció Social. La tasca fonamental d'aquesta Àrea ha consistit en transformar una estructura administrativa fortament arrelada a conceptes assistencials, en un Servei tècnicament preparat, qualificat i apropiat al ciutadà.

Cultura. L'activitat cultural s'ha concentrat en dues àrees d'actuació: dotar als pobles de l'infraestructura necessària per l'activitat cultural i potenciar qualsevol acció per la recuperació i conservació del nostre patrimoni. El mateix plantejament s'ha seguit per l'esport.

Cooperació. Les actuacions de la Comissió d'Ordenació del Territori sobre la xarxa de carreteres del Consell Insular i la conservació i manteniment dels seus centres assistencials han aconseguit resultats molt satisfactoris, avui a la vista.

Economia. El foment del turisme i les ajudes a la indústria, el comerç, l'agricultura, la pesca i la ramaderia han caracteritzat l'activitat d'aquesta àrea, juntament amb projectes de protecció i conservació de la naturalesa.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

ENTREVISTA A...

Desgraciadament per Ariany, no podem presumir molt de tenir intel·lectuals entre els nostres paisans, i menys encara d'intel·lectuals de vàlua reconeguda més enllà inclús de les nostres illes.

Un dels pocs, tal volta el que més, és En Guillem Frontera, Premi Ciutat de Palma de novel·la, amb 15 llibres publicats, a part de les incursions al camp de l'assaig, en col·laboracions als diaris i guions per obres de ràdio o televisió.

És una entrevista que fa molt de temps tenia pensada, però, què difícil és enfrontar-se a un personatge de les seves característiques! És una exposició constant de pensaments, idees, projectes..., podries estar hores escoltant i aprenent visions diferents de conceptes que crèies assimilats i penses, què estic encara d'enfora!!

L'espai, queda petit per poder desenvolupar tot el que parlarem al llarg de l'entrevista, però aquí teniu més o manco, el que pensa En Guillem, no cercant aquí declaracions de principis, sinó uns punts de vista damunt el món cultural pel qual ell es desenvolupa.

Com t'aficares a aquest món?

La meua afició ve des d'al·lot. Quan estudiava, el professor que més va connectar amb mi va ésser el de literatura, que era molt aficionat a la lectura, i va ésser així que em recomanava i deixava llibres i jo vaig anar agafant-li el gust. Segurament si en lloc de connectar amb un professor aficionat a llegir, hagués connectat més amb un enamorat de les matemàtiques que m'ho hagués sabut transmetre, avui seria matemàtic.

No sé si tenia predisposició o no, però ja t'he dit que aquest professor em va saber iniciar a això i em va inclinar cap a la literatura.

Recordes el teu primer escrit?

No exactament, sé que eren poesies i segurament devien ésser de caràcter religiós, ja que estudiava a La Porciúncula i l'ambient devia influir als meus primers escrits, però en realitat el primer escrit no el record.

Quants de llibres has escrit?

Quinze i devers una dotzena de guions per ràdio o televisió.

Quin apartat de la literatura t'agrada més: Poesia, novel·la, assaig o teatre?

En literatura, no crec en especialitzacions; totes les coses es poden expressar en tots els medis, tant en guions, com en articles per revistes, ràdio, etc.

Depèn del moment o l'enfocament que vulguis donar-li, de la situació que tens, que fa que vegis la idea per un apartat o per l'altre.

Cada gènere, té la seva tècnica especial i requereix uns termes específics; no és el mateix fer un assaig que un guió o una novel·la, que una obra de teatre. S'ha de conèixer la tècnica de cada apartat per poder, segons la idea que tinguis poder desenvolupar-la dins el camp que vegis que la puguis dur millor a terme, però mai m'he sentit més novel·lista que articulista o guionista. Tancar-se, és absurd.

Crec que l'escriptura, és un medi. Estàs davant un món i vols aclarir-te davant aquest món. Vols expressar-te i donar a conèixer els teus pensaments, ja sia per premsa, ràdio o restants medis.

Et consideres deixeble d'algun escriptor determinat?

Un dels poetes que més m'agrada, és Jorge Guillen, hi ha un poema seu que diu "Yo soy mi suma" que m'agrada molt. Tots són la suma de les nostres pròpies experiències.

Així i tot, marcar un escriptor és difícil; crec que tot m'han influït, inclús per dir "Jo això no ho hauria fet mai". Però si he de destacar alguns, diria Leopoldo Alas, Flaubert, Scott Fitzgerald, Llorenç Villalonga..., però això, no vol dir que el meu món tenguís res que veure amb ells, només que em sent a gust amb ells. No passa any, que no llegesqui Madame Bovary o l'Edu-

cació Sentimental de Flaubert; igualment, El Gatopardo, el Gran Gatsby... però d'aquí a cercar una influència directe, no ho sé, pot ésser, però, no t'ho podria dir.

Quin és el teu autor preferit?

Flaubert, Fitzgerald, Pla, Villalonga, Espriu..., Grans escriptors, n'hi ha molts. També m'agraden molt, dins el món de la novel·la policíaca, Chandler i Dashiell Hammett.

Quin és el camp on t'hi trobes més segur?

No ho sé, però quan faig una cosa estic bastant segur. Les inseguretats venen quan he acabat la feina. No em trobo segur a cap camp, a més, en lloc de cercar seguretat el que jo cerc és plaer, i això sí que ho trobo.

Quina és l'obra que més t'ha impressionat dins la teua vida?

Són moltes, però sobretot, L'Educació Sentimental d'En Flaubert. És un dels llibres que més estimo.

Quina obra t'hauria agradat escriure?

N'hi ha tantes! M'hauria agradat molt, molt, molt, Mort a Venècia, de Mann; Anna Karenina de Tolstoi; Quatre quartets de N'Eliot, El Quijote també hauria estat bé, qualche sonet d'Ausias March, qualsevol pàgina de Quevedo i també m'hauria agradat qualsevol pàgina de N'Anselm Turmeda.

(Foto: Tànit)

De quina de les teves obres et sents més satisfet?

De fragments de cada una d'elles.

És molt freqüent sentir dir als intel·lectuals que a Mallorca no hi ha vida, que si vols triomfar has d'anar a Barcelona o a Madrid. Què penses d'això? Com veus el món cultural a nivell de Mallorca?

Si et plantejes l'escriptura en termes de triomfar no importa anar a fora, avui en dia la gent viatja molt. El fet de viure a Catalunya pot ajudar; però si no et plantejes escriure per triomfar, sinó per plaer, Palma és perfecte. El que passa a Catalunya és que hi ha un moviment cultural que ve de molt de temps enrera i que aquí a Mallorca no hi és. Però que hem de fer? Paciència!

Que em dius d'aquest moviment pictòric que actualment tenim a Mallorca i que sembla té expectant al món de la pintura?

No seria triomfalista. Sí que és veritat que mai fins ara havíem estat tan incorporats als moviments d'art com avui. Sempre havíem anat darrera apart de què hi hagués bons pintors. Ara n'hi ha una sèrie en pintures molt presentables a nivell mundial.

El que sí és cert, és que Mallorca està incorporada al moviment d'art contemporani a nivell pictòric, no així en altres nivells.

Quin consell donaries a la gent per iniciar-se a la lectura?

No sé donar consells. Més que donar consells a la gent, els donaria als ensenyants, de què no convertesquin la lectura en una tasca àrida i obligatòria, sinó que siguin capaços de contagiar l'apassionament davant un llibre que no et donen altres coses tals com televisió, cine, etc. El problema, és que els qui ensenyen generalment no tenen aquest apassionament i difícilment ho poden contagiar. El que s'hauria d'ensenyar, és l'emoció de descobrir-se a si mateix a través del llibre, viure les emocions dels personatges..., sols així s'agafa aquest gust difícil d'explicar en paraules.

Diaris, revistes o llibres?

Les tres coses i a més televisió, ràdio, vídeo, cinema, i tot el que faci falta.

Destaca un fet històric que t'hagi impressionat favorablement.

Ho reduec a nivell de Mallorca, ja que a nivell mundial seria molt difícil. Per mi a Mallorca un fet cabdal dins la

GUILLEM FRONTERA AMB EL PINTOR VICENT CALBERT
(Foto: Tànit)

seva trajectòria històrica va esser la consolidació de l'establiment, és a dir, tot el procés de parcel·lació de grans finques pel que té d'equivalència amb una regulació agrària.

I negativament?

També a nivell de Mallorca i en història molt recent, la incapacitat demostrada per part de l'aristocràcia i la burgesia mallorquina per erigir-se en classe dirigent.

Diguem un personatge històric?

Lenin.

Un país?

Argèlia

Una ciutat?

Barcelona

Un monument?

El monument a Narcís Monturiol de Figueres.

A quina època t'hauria agradat viure?

Probablement al segle XIX, però essent un viatger francès romàntic, no com a fill de conradors que segurament ho devien passar bastant malament.

A quin personatge t'hauria agradat conèixer?

A Maquiavel.

Si tu poguessis, canviaries alguna cosa del món actual?

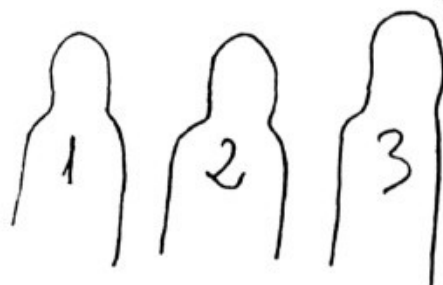
Moltes, són tantes que no cabrien a l'Espanya.

Canviaria el sistema de valors actuals que fan que els doblers estiguin per damunt tot i ens fa parèixer el poble que seguia a En Moisès quan va davallar de la muntanya del Sinaí, el va trobar adorant a un bou que havien fabricat en or.

Biel Tovell

ARIANY TEMPS ENRERA

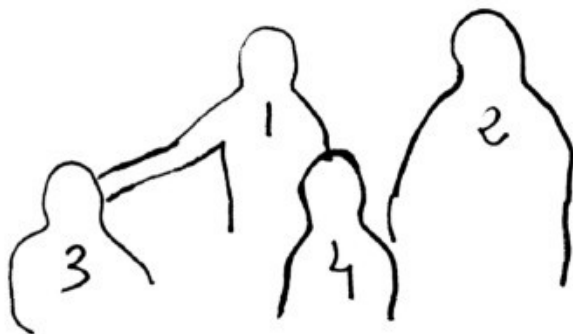
AQUESTES TRES ARIANYERES
ES RETRATAREN UN DIA D'EXCUR-
SIO A LLUC, PREPARANT EL DINAR:
UNA AMB SA GERRA AMB AIGUA
DE LA FONT CUBERTA, S' ALTRA
AMB SA PELLA PEL SOFRIT I UNA
ALTRA AMB LA GREIXONERA I EL
SENALLO.

ELLES SON:

1.- MARGALIDA DARDER COSTA
(DES FORN)

2.- MARGALIDA SALOM RIBOT
(MIO)

3.- MARIA DARDER COSTA (DES
FORN)

A AQUESTES QUATRE JOVENE-
TES LES VA RETRATAR L'AMO EN
PERET DE MARIA DE LA SALUT,
D'AVANT CA L'AMO EN PERE JOSEP
CANAVES, AL CARRER MENORCA

I ELLES SON:

1.- BARBARA CANAVES (GENE-
RA)

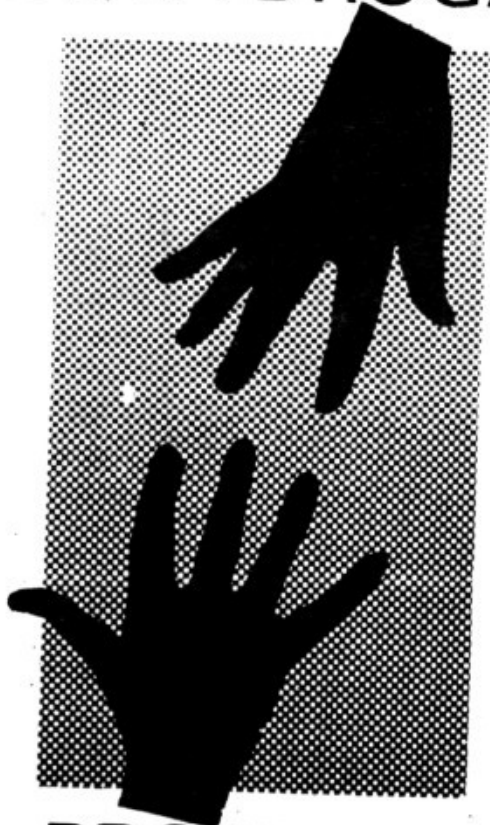
2.- MARGALIDA ZUZAMA (GUAR-
RIGUERA)

3.- ANTONIA RIBOT MARTI
(VEGILI)

4.- MARGALIDA CANAVES (GENE-
RA) E.P.D.

PER SORTIR DE LA DROGA

PROJECTE HOME

FAMÍLIES

- Ayuda a l'entorn socio-familiar del Tòxic-dependent.
- Grups d'auto-ajuda.
- Teràpia familiar paral·lela.
- Associació de famílies.

QUÈ SE DEMANA PER ENTRAR AL PROGRAMA

- Ells són els autèntics protagonistes del seu creixement.
- No hi ha quotes d'antrada ni mensuals.
- Els doblers no poden esser el motiu de l'ajuda, sino que el jove o l'ol.lota **vulgui** rehabilitar-se.

QUAN? ON? COM?

- Tots els dies de dilluns a divendres, de 9 matí a 7 horabaixa.
- C/. Ramon Servera Moyà, 42 baixos. El Terrero.
- Prop de la parada següent a la Pl. Gomila dels autobusos nº 3, 20, 21, 22.
- Basta presentarse a l'acollida, o bé telefonar al 45 62 12.

QUÈ ÉS

Programa educatiu i terapèutic, no lucratiu, per a joves toxicòmans i les seves famílies.

OBJECTIUS

- Ajuda al creixement conscient de la persona amb problemes de toxicomanies per mitjà de la solidaritat.
- Atenció a l'entorn socio-familiar.
- Creació de models de prevenció.
- Col·laboració amb altres Centres i Programes, estatals (públics) o privats.
- Col·laboració amb les Institucions Públiques.
- Investigació.
- Actualització professional de tots els operadors del Programa.

ESTRUCTURES BÀSIQUES

Centre d'Acollida.-

C/. Ramon Servera Moyà, 42. - El Terrero.
07015 - Palma.

- Primera trobada entre el drogodependent i la seva família amb el Programa.
- Reforçament de la motivació.
- Deixa de consumir drogues.
- Es fa en règim d'externat (no hi queden a dormir).

Comunitat Terapèutica.-

Ses Sitjoles - 07630 - Campos del Port

- La Comunitat Terapèutica és normalment la continuació lògica del procés de creixement iniciat a l'Acollida.
- Interromp, temporalment, els contactes amb la família, amics i ambient quotidià en general.
- Règim d'internat.

ASOCIACION DEL PENSIONISTA DE LA TERCERA EDAD DE ARIANY

(Continuación a la página 9 del pasado
nº 159, Julio-Agosto 1987)

Artº 20.- La Asamblea General Ordinaria o Extraordinaria quedará válidamente constituida en primera convocatoria cuando exista mayoría de socios con derecho a voto, y en segunda convocatoria, cualquiera que sea el número de socios asistentes con derecho a voto. Los acuerdos serán todos por mayoría.

Artº 21.- Es competencia de la Asamblea General Ordinaria:

- 1) Examinar y aprobar el estado de cuentas, memoria anual y presupuesto general.
- 2) Arbitrar recursos económicos para la finalidad social.
- 3) Acordar el establecimiento de cuotas ordinarias y extraordinarias con que haya de atenderse a los gastos de la Asociación.

Artº 22.- Es competencia de la Asamblea General Extraordinaria:

- 1) Nombramiento de la Junta Directiva y su renovación.
- 2) La disposición o enajenamiento de bienes.
- 3) Modificar los Estatutos.
- 4) Acordar la disolución de la Asociación.

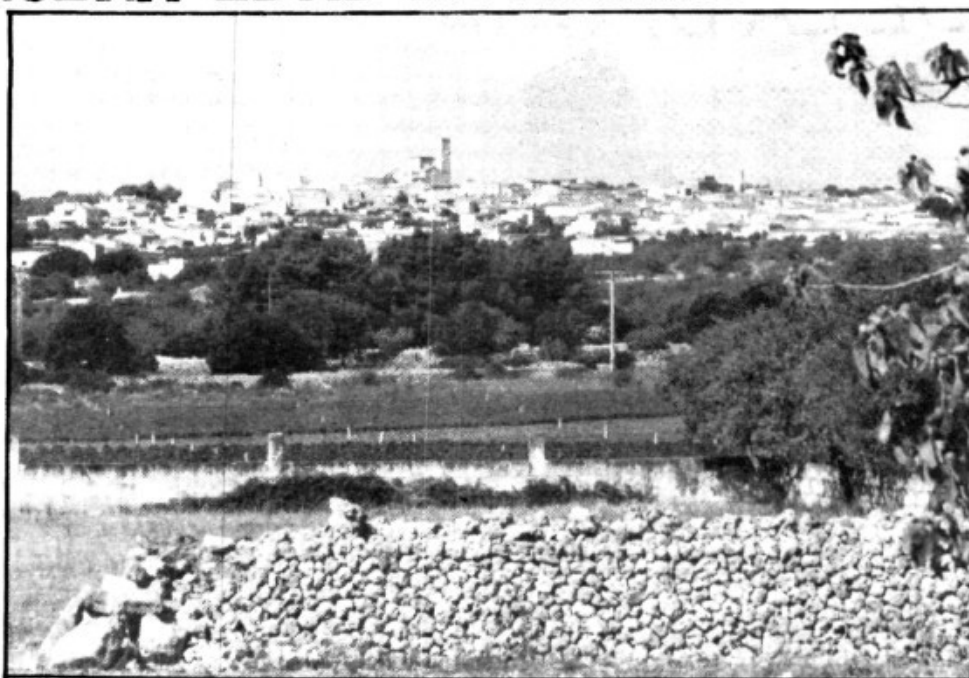
Para la adopción de cualquiera de estos acuerdos se requerirá el voto favorable de los dos tercios de los asociados.

Artº 23.- De la Junta Directiva: La Junta Directiva es el órgano ejecutivo permanente de la Asociación, que velará por el estricto cumplimiento de los Estatutos, de los acuerdos de la Asamblea General y de la buena marcha de la Asociación.

En la anterior Revista, indiqué de proyectar una "Excursión" por los Monasterios de Randa y Cura, pero tuvimos la oferta especial de la empresa de la Sala de Fiestas de "Mallorca Garden" sita en Palma, por la carretera de Establiments, que por la "Cena Shou" nos salía a 1.400 pesetas por plaza, siendo el precio corriente de 3.500 pesetas plaza. Así que se aprovechó dicha oferta, donde acudimos 35 personas de Ariany, de las que 27 eran socios y 8 que no.

Los socios a 1.800 pesetas, Cena Shou y Autocar.

Los No socios a 1.900 pesetas, Cena, Shou, Autocar y suplemento.

ENTRADAS:

Se recaudó 63.800

SALIDAS:

Pagado a "Mallorca Garde" . . 49.000
" a Autocar 12.250
Total 61.250

Entradas 63.800
Salidas 61.250
Saldo 2.550

Comprado material de oficina:

1 Libreta contable "C/c" 510
4 Telefonemas para organizar
la marcha 400
1 Carpeta porta folios de
plástico 670
3 Carpetas folio cartón 270
5 Cuadernillos folio
cuadrulado 150
100 Folios de calidad 210
Total 2.210

Saldo anterior 2.550
gastos oficina 2.210
Saldo final 340

Por lo tanto ahí están las cuentas. El que suscribe se ha tomado la molestia y el trabajo de organizar dicha Cena Shou, habiendo pagado mi parte como cada uno, y sólo espera la crítica de algunos o la satisfacción de otros; esperando que comprendan los criticones que piensen si ellos lo harían mejor, si creen poderlo hacer mejor, les ruego se adelanten y lo demuestren, pero que

no lancen la piedra y oculten la mano.

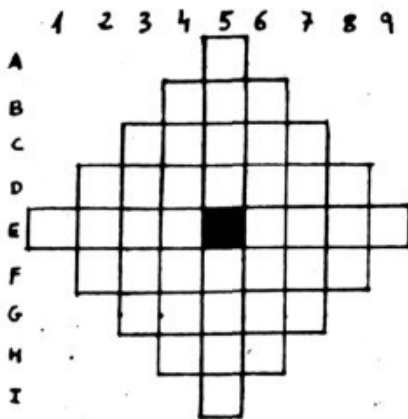
Por parte de los compañeros de Directiva, sólo les pido si quieren que en Ariany se avance y consigamos algo, que tengan paciencia y colaboren, que con constancia e insistencia en dar aldabonazos donde habrá que darlos, esperemos conseguir lo que pretendemos. Conseguir una Asociación del Pensionista de la Tercera Edad de Ariany, con su Centro-Residencia, a donde nos podamos sentirnos a gusto.

Los que no se han Asociado, a ver si llegan a comprender las ventajas que tienen los Asociados, el que suscribe se debe a la Asociación, pero a los que no son Socios les recomiendo que se asocien, ahora que si quieren asistir a los actos que organice la Asociación sin asociarse, pues que paguen su cuota de recargo.

Con la ayuda del grupo de colaboradores, a los que les agradezco su aportación, esperando que animen los que parece que les falta ilusión, espero lleguemos a conseguir lo propuesto; me refiero a los relacionados en la página 10 de la Revista Maig-Juny del presente año y los de la Directiva, a todos ánimo y adelante.

En cuanto a la excursión a la Isla de Menorca, se recibió el Programa: OCHO días en dicha Isla, partiendo de Palma y vuelta a Palma, todo incluido 21.500 pesetas, se expuso a la Directiva y no interesó a ninguno, por lo que no se anunció al público.

Jaime Sansó Caldentey.

LLETRES CREUADES

HORIZONTALS.- A) Símbol químic del sofre. B) Un dels tres fills de Noé. C) Molt desequilibrat mentalment, (pl.) D) El que té part d'una propietat en comú amb altri. E) Llop femella. Present verb imitar. F) subjecte a les influències de la lluna. G) Que dona lata, que enfastideix amb converses llargues. H) Poc freqüent. I) Consonant.

VERTICALS.- 1) Consonant doble. 2) Part del cos que uneix el cap amb el tronc. 3) Part inferior i carnosa de l'orella externa. 4) Encarregar. 5) Edicte del tsar (Rev.). Mamífer rosegador molt perseguit (Rev.) 6) El qui dirigeix els exercicis de gimnàsia. 7) Pes de sis unces. 8) Que té molts diners o posseeix grans béns. 9) Consonant.

LLETRES BARREJADES

Aquesta vegada, ho tendreu ben fàcil, ja que el que heu de cercar, és cada un dels dotze mesos de l'any.

S L O M A R C I Y T
E O K L B E R T D Q
T I M N R R D E C E
E L B N B S D R O
M U X Z L E R B J C
B J R T M F M T U T
R A L B E E A S N U
E U R M V A I O Y B
A E R O P L G G T R
G E N E R T Y A Y E

PENSAMENT

- Quan renunciem a la nostra pròpia felicitat i ens contentem en veure alegres als que ens enrevolten, és tal volta, quan començem a ésser-ho.

(Jacinto Benavente)

TEST CULTURAL

- Iran, país en boca de tothom per la guerra amb Irak, també és conegut per un altre nom, saps quin?
 - Aràbia
 - Pèrsia
 - Líbia
 - Mesopotàmia.
- Si et parl de James Joyce, saps que em referesc a?
 - Un pintor
 - Un músic
 - Un novel·lista
 - Un polític.
- Saps qui va inventar el telègraf elèctric?
 - Graham Bell
 - Samuel Morse
 - Isaac Peral
 - Alexander Fleming.
- A quin terme municipal està el Castell de Santueri?
 - Lluçmajor
 - Selva
 - Felanitx
 - Pollença
- Qui va recopilar el cançoner de sexe i cultura a Mallorca?
 - Joan Mas
 - Pare Ginard
 - Gabriel Janer Manila
 - Guillem Frontera

SABIAS QUÈ...?

Joan Pau I només va ésser Papa durant 34 dies...

La pólvora va ésser inventada pels xinesos...

Segons un estudi de la O.C.D.E., Espanya, és el segon país més renouat del món, tan sols superada pel Japó...

La superfamosa estàtua de la Llibertat de Nova York fou un regal de França als nord-americans...

El disc més venut de música en tota la història ha estat "Thriller" de Michael Jackson en 38 milions de còpies venudes...

IDÒ ARA JA HO SAPS!!

RACÓ POÈTIC

Teniu a continuació uns poemes de Bartomeu Rosselló-Pòrcel, gran poeta mallorquí, mort als 24 anys deixant-nos una breu però fascinant obra poètica.

SONET

Quan ella dorm el gaudi somnolent
del vell jardí vibrant de flors i nit,
passant per la finestra sóc el vent,
i tot és com un alenar florit.

Quan ella dorm i sense fer-hi esment
tomba a les grans fondàries de l'oblit,
l'abella só que clava la roent
agulla -fúria i foc- en el seu pit.

La que era estampa, encís i galanor
i moviment ambigu, és plor i crit.
I jo, causa de dol, de la dolçor
em faig lasses delícies de pecat,
i Amor, que veu ulls closos, el combat,
s'adorm amb un somriure embadalit.

ILLA DELS AMANTS

Crit de flama, clam de vent,
en la finestra poruga,
de ben matí, quan sent
el tremolor de la fuga
d'albes, vol, música, rima
tàcita d'estrèpits, llum,
ira de l'oratge, prima,
joc i cursa que es consum...
Illa dels Amants: somrís
d'aus incertes, paradís.

EN LA MEVA MORT

Estic cansat de tu, domini fosc
i tempestat de flama.
M'exaltaré damunt els horitzons
i trauré les banderes al desert
de la darrera cavalcada.
Reina d'aquestes hores, ara véns
tota brillant, armada.
Inútil desesper del vespre! L'alba
s'acosta ja amb l'espasa,
i l'ardor temerari que m'encén
allunya les estrelles.

Biel Tovell.

* Pluviòmetre

Juliol.- Dia 31 13 l/m

Agost.- Ni una gota

Setembre.- Dia 4 10 l/m
29 21 l/m

* El dissabte, 26 de setembre, el batle d'Ariany i la quasi totalitat dels regidors de l'Ajuntament d'Ariany, reberen a la Casa de la Vila els 20 nins menorquins que passaren uns dies a Maria de la Salut en ocasió de la festa des pedal. Els nins vingueren acompanyats de l'amo En Pep Maonés, el batle i regidors de l'Ajuntament de Maria de la Salut.

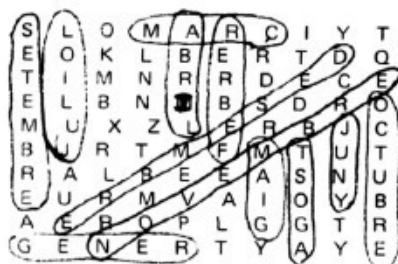

SOLUCIONS ALS PASSATEMPS

TEST CULTURAL

- 1) Pèrsia
- 2) Un novel·lista
- 3) Samuel Morse
- 4) Felanitx
- 5) Gabriel Janer Manila

LLETRES BARREJADES

LLETRES CREUADES

HORIZONTALS.- A) S, B) Cam, C) Locos, D) Comuner, E) Lloba, Imit, F) Llunàtic, G) Latós, H) Rar, I) R.

VERTICALS.- 1) LL, 2) Coll, 3) Llobul, 4) Cornanar, 5) sacU, ataR, 6) Monitor, 7) Semis, 8) Ric, 9) T.

ESGLÉSIA

DEFUNCIONS

Setembre.

Dia 3.- Antoni Escales Mayol, fadri, de 77 anys. (Muré)

Octubre.

Dia 16.- Joan Tugores Salom, casat, de 78 anys. (Roig)

Descansin en Pau.

ENGUANY... QUINTOS

Fa molt de temps que no sentim xerrar de quintos, pot esser perquè ja no hi ha tanta espectació pel sorteig i tampoc no hi ha quintes molt grosses.

Però enguany els quintos 87-88 tenim ganes de donar-nos a conèixer i sobretot de passar un any tan bé com poguem i, si el poble d'Ariany s'uneix a la nostra alegria, creim que haurem aconseguit el que volem.

Per tot això ens oferim a vosaltres i, a la vegada, esperam la vostra col·laboració. Fer reneixer la tradició dels quintos és motiu prou important com per abocar el millor dels nostres esforços.

Esperant que aquesta tasca que ara començam ens agermani a tots i ajudi a fer un Ariany millor, vos saludem:

QUINTOS 87-88

Andreu, Jaume, Joan,
Sebastià i Tomeu

GENT DE POBLE

És difícil proclamar un personatge i més quan es planteja en la forma aquí proposta. Evidentment triar suposa excloure gent que tal volta podria ocupar aquest lloc que nosaltres destacam.

Sabem que és molt difícil esser objectius encara que intentem esser-ho, i sabem també que el que nosaltres consideram persona que ha fet molt pel poble, per altres pot esser una persona que no ha fet res, però com que cal decidir-se nosaltres hem optat per una persona que actualment no viu a Ariany, però que va passar per Ariany fent el bé.

Ens referim a D. Mateu Amorós, rector que va esser d'Ariany per espai de 18 anys.

Ell va arribar des de Montuïri amb il·lusions i montà un teleclub, que a les hores fou el que va iniciar a un grup de joves dins el camp de la cultura, ja sia per organitzar grups de teatre, excursionisme, coro parroquial, grup de dansa, etc., però per damunt de tot posà en marxa aquesta revista que ara tenim entre mans. Devia esser allà per l'any 1968-69 que decidí posar en marxa la "Fulleta". Al principi tot sol, després va anar cercant i afegint gent, fins que al final, quan va haver de deixar el poble, va deixar la llavor sembrada que ha fet que no tan sols no desapareixi sinó que hagi augmentat el nombre de pàgines.

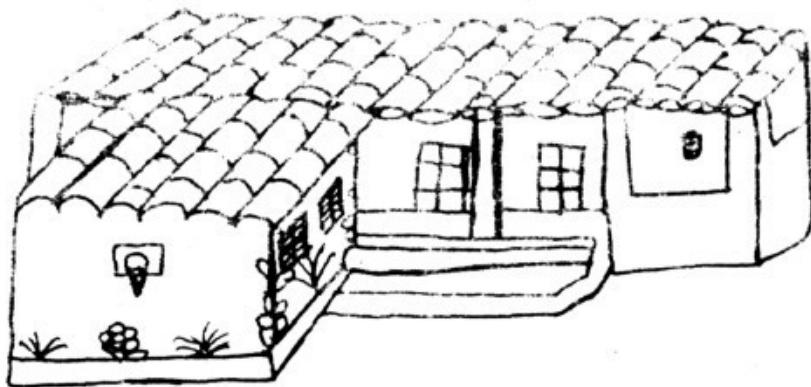
És per això, i encara que alguns no els paresqui tal volta adequat, que nosaltres feim "persona del Poble" a D. Mateu Amorós, per haver sabut fomentar una obra que ha perdurat.

ESCOLA

15

EL NUEVO CURSO

EL COMENÇAMENT DE CURS

El setembre pels escolars i mestres, és l'inici d'una nova tasca a l'escola, on aquest any, ens trobam amb nombrosos i esperades novetats.

Per una part, l'edifici escolar ha sofert una mena de modificacions molt necessàries. S'ha construït un nou espai que es dedicarà a secretaria i direcció.

Per altra banda l'aula del Cicle Superior, queda destinada a Biblioteca i sala de jocs, quedant l'antic despatx com a magatzem.

La creació d'aquesta biblioteca, s'ha pogut dur a terme gràcies a l'adquisició d'unes estanteries per part de l'Ajuntament, a on podrem col·locar els llibres que l'any passat ens va concedir el Ministeri d'Educació.

També cal resaltar, el tancament de l'edifici, finestres i entrades. Aquesta mesura es va prendre a rel de les freqüents entrades per part d'individus desconeguts, no tant sols dins l'escola, sinó dins les aules, estant absents els responsables del Centre.

Així mateix també, és necessari remarcar, la neteja que s'ha fet. No ha quedat cap recó sense espolsar, tota l'escola s'ha pintada, excepte les parets exteriors; les portes, els mobles, els llibres, les cortines... tot ha estat objecte d'una repassada forta i bona.

Podem dir que l'escola, ara és realment el que toca esser.

Per part dels responsables del Centre, davant aquestes millores tenen projectes que faran més agradable l'estància aquí.

Se acabaron las largas y calurosas vacaciones de verano, emprendemos otro curso, que para algunos será el último a realizar en esta pequeña escuela de Ariany.

Los últimos días del verano pasaban como relucientes y bonitos relámpagos que simbolizaban el próspero comienzo de la tormenta, dura, pero provechosa.

Llegó el día y todos los chicos nos reunimos para comenzar un nuevo curso.

Ya el día 14 de septiembre, la escuela no parecía lo mismo. Nos encontramos con una serie de reformas que hacían mucha falta. Dentro de la escuela se ha puesto un bebedor, también han puesto una nueva sala del director, vecina a nuestra clase. Han quitado las persianas y a cambio han puesto unas rejas de hierro.

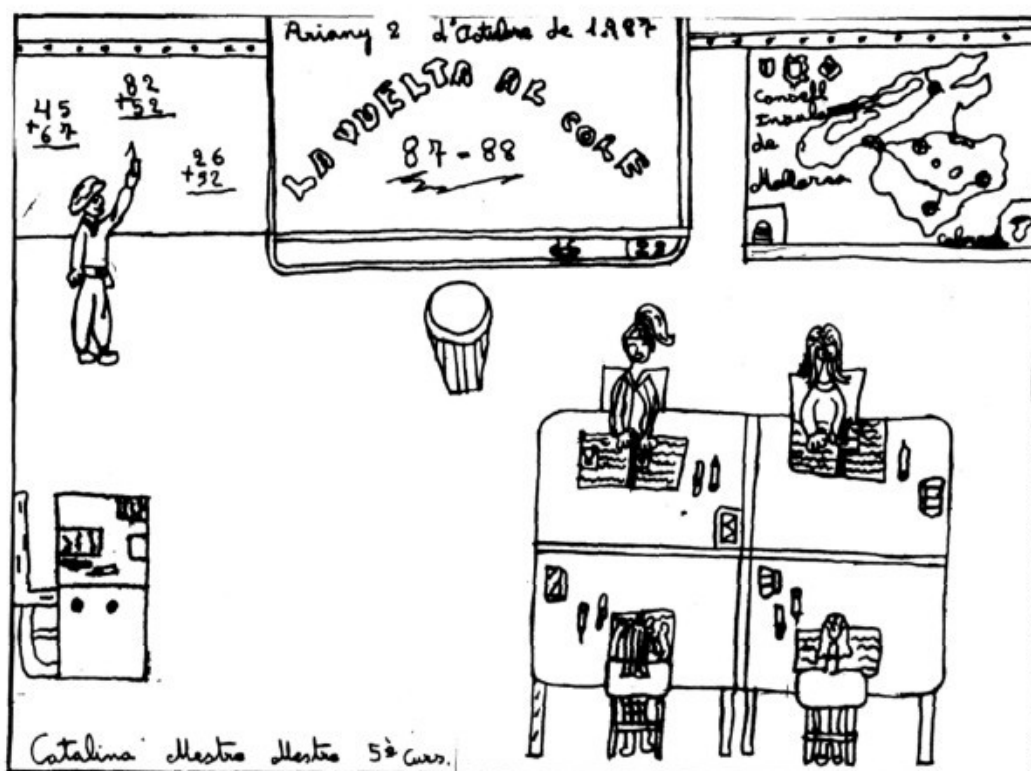
En el pueblo muchas personas, niños, han dicho que ahora la escuela parece una cárcel con las rejas, pero

para mí no lo es y creo que los demás alumnos se sienten bien.

Espero que así sea; que el año pase rápido, no sea demasiado pesado y que aprobemos todos y así juntos, pasaremos un curso bueno y agradable.

Pedro Obrador Bauzá.

Jaume Capó Sansó

Xep a Xep

SES ELECCIONS... ALTRA VEGADA

Pareix que aquestes darreres eleccions tenen quarantena. Així al manco ho veig jo, per lo que ha passat darrerament: un parell d'arianyers que contesten En Topholet per lo que ell escrigué aquells dies i ara un glosat que mos fan es grup d'aliança per contar com perderen ses eleccions.

A EN TOPHOLET LI HA SORTIT UN GUERRER

No em pensava mai fos tan popular. Pensau si ho som que hi ha "un grup d'arianyers" que quan van en es meetings, només miren i miren si me veuen per allà. I clar, no es gens d'estranyar que perdent es temps cercant-me i burinejant no se n'adonin de ses pardalades que amollen es que xerren. Així llavors han de llegir es xep a xep per saber lo que han dit i agafen una empenyadura quan veuen que ells que hi eren no se n'adonaren i En Topholet, que no hi era, ho sap tot. Hi ha que veure. Però ja és ben sabut: n'hi ha que miren i no hi veuen, i ara jo dic que n'hi ha que escolten i no hi senten. Però no passeu pena: en tornar-hi a haver meetings, vos enviaré a dir si hi he d'anar o no, i així no hauré de perdre temps cercant-me i podreu saber lo que diuen.

Es meu guerrer tampoc no pot comprendre -encara està molt verd s'al·lot- com puc saber si sa caixa de sa benzinera va pujar i si es batle era tot el dia per s'escola. Jo, que a vegades m'agrada fer de mestre, li explicaré:

Un bon detectiu s'enrevolta sempre d'un bon equip i els escolta a tots. No vol tenir només una guarda de "pilotes" que diuen lo que ell vol sentir, sinó que en té d'aficats dins tots es grups i així ho pot saber tot i endevinar sa veritat; ara bé, si només escoltes una para, malament anam.

Lo d'es cotxes no vos ho perdeu. No ho heu llegit? Feis-ho, no té des perdici. Diuen que si van a votar amb cotxe és perquè en tenen -no es buidaren es cap, no, per cercar sa resposta. I jo dic que n'hi hagué que ho volgueren mostrar bé que en tenen, perquè si tots es cotxes d'es poble haguessin hagut d'anar a s'escola tantes vegades com hi anà qualcun, no crec de cap manera que es saig hagués bastat per

posar ordre dins es carrer major amb tant de trànsit.

Res idò, "grup d'arianyers", que m'ha agradat molt "conèixer-vos" i que esper que escrigueu espès. Es sa manera d'anar aprenent. A més, així tenc més bo de fer s'escrit d'es pròxim número perquè, vos seré sincer, ara ja han passat ses festes i ses eleccions i com que es de s'ajuntament només es moven un poc -no gaire- per aquests dos motius, molts de pics no sé què he d'escriure. Fins i tot vos donaré una idea: perquè no formam una penya cada un? Una es podria dir "Club d'amics d'En Topholet" i l'altra "Grup de contraris d'En Topholet", i anar escrivint a sa revista tots dos. Es responsables d'aquesta publicació sé cert que ens diran que si tot d'una, perquè els llevaríem a ells molta feina d'escriure. Pensau-ho i ja m'ho direu. Ah!, però si vos decidíu, cercau-vos un bon grup d'informadors, si només escoltau sempre es mateixos, aquesta "guerra" serà massa fàcil per a mi.

I ARA... GLOSES

Que les heu llegides? Hi surten tots: es capellà, una monja, ses putes, ses cotorres, es fadrins, ses fadrines, es sants, es batle,.... només falta En Topholet, i alerta en homar-hi!

Jo, emperò, tenc un grapat de dubtes: altre lloc no deven tenir per anar ses teranyines? I tant dolentes són aquestes fadrines?

Aquest glosador qualche moment va perdre es papers. A més, encara que li sortiren lluides, hi va haver de perdre molt de temps. Necessità més de tres mesos. Massa, massa temps perquè ses gloses facin riure.

VACACIONS PER ALS MEUS AMICS

Aquesta vegada he volgut donar descans en es meus amics de s'ajuntament. Amb això de ses eleccions, sa festa de s'independència i ses festes patronals, han anat amb sos talons p'es cul i crec que es mereixen uns dies de tranquil·litat perquè puguin preparar-se per a s'hivern, que serà calent, i sinó ja ho veureu.

"No passeu ànsia, en tomar parlaré de voltros".

Ells volen fer creure que els sap greu, però en es fons els agrada molt que xerri d'ells, perquè veuen que són útils. Tant els agrada, que qualcun m'ha dit que si passaven dos números sense dir ni una paraula d'ells, pensarien en presentar sa dimissió. Perquè voltros em direu: si no servissin per donar que xerrar a En Topholet, què hi han de fer a la sala? Allà no fan res. Podrien anar a ca seva.

Fins s'altra. Fareu bonda?

Ho esper. Així n'hi haurà menys de dolents.

TOPHOLET

XAFARDEJANT ES XEP A XEP

RECTIFICACIÓ

Diven en castellà que "rectificar es de sabios" i nosaltres a la passada fulleta vàrem fer una crítica a es Xep a Xep que estava firmada per un grup d'arianyers i ara volem rectificar la nostra postura, ja que trobam que fer crítiques a aquests tipus d'escrits és perdre el temps i la llavor, si no ho enteneu ho direm més clar "qui renta es cap a s'ase perd es temps i es lleixiu".

Sentim molt que el nostre pas per aquesta secció hagi estat tan curt, però ens hem equivocat i ho reconeixem.

Què punyetes! ses coses s'han de dir així com són i no així com voldríem que fossin.

Faràs bonda Topholet?

Me pareix que convé i així no n'hi haurà tants de dolents.

El mateix grup d'arianyers.